

MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 07.01.2014 r.

Jacek Męcina
Sekretarz Stanu

DRP-VIII-02100-3- 087-IS/12

**Rada Działalności
Pożytku Publicznego**

W związku z uchwałą nr 49 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw przede wszystkim konieczne jest wskazanie, że zamiarem Ministra Pracy i Polityki Społecznej nie było pominięcie organizacji pozarządowych w procesie opiniowania projektu ustawy. Zarówno projekt założeń, jak i projekt ustawy, zostały przedłożone do konsultacji z Ogólnopolską Federacją Organizacji Pozarządowych. Projekty były także przedłożone do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, której strona samorządowa zgłasza kandydatów na członków Rady Działalności Pożytku Publicznego (RDPP) reprezentujących jednostki samorządu terytorialnego.

Przedstawiając powyższe jednocześnie uprzejmie informuję, że kolejne wersje zarówno projektu założeń, jak i projektu ustawy oraz wszystkie dokumenty dotyczące procesu legislacyjnego były systematycznie umieszczane na stronie Biuletynu Informacji Publicznej MPiPS oraz Rządowego Centrum Legislacji, tak, aby każdy zainteresowany nimi podmiot mógł wyrazić swoją opinię.

Ponadto, w dniu 25 maja 2013 r. przedstawiciele Ministerstwa uczestniczyli w konferencji organizowanej przez Wspólnotę Roboczą Związków Organizacji Socjalnych WRZOS, prezentując przesłanki do stworzenia i planowany schemat działania Programu Aktywizacja i Integracja, stanowiący formę aktywizacji przewidzianą w projekcie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku oraz niektórych innych ustaw. O nowych inicjatywach, zwłaszcza Programie Aktywizacja i Integracja, resort pracy informował reprezentantów organizacji pozarządowych w trakcie konferencji i seminariów.

Pragnę podkreślić, że przedmiotowy projekt regulacji nie wprowadza zasadniczych zmian w dotychczasowej formule współdziałania organizacji pozarządowych z publicznymi służbami zatrudnienia, wyłącznie poszerzając ją o nowe, ważne instrumenty i możliwości współpracy organizacji pozarządowych z urzędami pracy, np. współpraca w ramach Programu Aktywizacja i Integracja i zlecanie działań aktywizacyjnych. Wyrazem tego szerszego otwarcia na inicjatywy organizacji pozarządowych są również podjęte w tym obszarze liczne inicjatywy w ramach polityki rynku pracy:

- wskazanie w zasadach realizacji programów specjalnych w 2014 r. dodatkowych punktów dla powiatowych urzędów pracy za podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi i partnerami społecznymi,

- przeznaczenie części środków rezerwy Funduszu Pracy w 2014 r. na wspieranie spółdzielni socjalnych,

- przyjęcie założenia, że w ramach realizacji Gwarancji dla Młodzieży w ramach Programu POWER, w trybie konkursowym będą mogły realizować te działania w szczególności instytucje rynku pracy, w tym organizacje pozarządowe, a szczegółowe zasady konkursów będą przedmiotem ustaleń Komitetu Monitorującego Programu.

Podsumowując pragnę podkreślić, że intencją resortu jest szersze włączanie wszystkich partnerów rynku pracy, w tym organizacji pozarządowych w proces aktywizacji osób bezrobotnych, zwracając przy tym uwagę, że zasadniczym celem zmian jest poprawa efektywności usług i instrumentów rynku pracy i promowanie zatrudnienia.

Odnosząc się natomiast szczegółowo do stanowiska RDPP przedstawiam poniższe wyjaśnienia:

Ad. 1

§ 2 pkt 1 dotyczący wykluczenia z rad rynku pracy przedstawicieli organizacji pozarządowych statutowo zajmujących się problematyką rynku pracy.

Od początku tworzenia założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw intencją Ministra Pracy i Polityki Społecznej było zarówno podniesienie rangi rad rynku pracy, jak również stworzenie sprawnie funkcjonującego gremium o charakterze opiniodawczo-doradczym. Ogromną rolę w procesie ustalania zasad funkcjonowania rad miały rozmowy prowadzone z przedstawicielami partnerów społecznych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, których rola w kształtowaniu polityki rynku pracy winna być kluczowa. W ramach tych uzgodnień rozszerzono kompetencje rad oraz ograniczono liczbę jej członków. Dotychczasowe doświadczenia wskazywały bowiem, że rada, która powinna mieć charakter opiniodawczo-doradczy, w tak liczonym składzie nie zawsze spełniała tę rolę. Posiedzenia często miały charakter seminariów czy konferencji, a nie merytorycznej, konstruktywnej dyskusji. Zatem projektowane rozwiązania miały na celu usprawnienie pracy rady. Należy też podkreślić, że w projektowanych przepisach, zarówno ministrowi właściwemu do spraw pracy, jak i marszałkowi i staroście, pozostawiono możliwość uwzględnienia udziału w posiedzeniach rad rynku pracy przedstawicieli organów, organizacji i instytucji niereprezentowanych w radach, w przypadku, jeśli będzie tego wymagać tematyka obrad. Zostało to pozostawione do kompetencji władz samorządowych.

W ostatnim okresie do MPiPS wpłynęło kilka opinii i protestów odnośnie nieuwzględnienia w składzie wojewódzkich rad rynku pracy przedstawicieli organizacji pozarządowych, zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy. Po analizie przedstawionych argumentów Minister Pracy i Polityki Społecznej zadeklarował, że na etapie prac parlamentarnych będzie zabiegał o modyfikację przepisów polegającą na tym, że w skład wojewódzkich i powiatowych rad rynku pracy będą powoływani przedstawiciele organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy.

Ad. 2

§ 2 pkt 2 dotyczący zawartej w ustawie definicji organizacji pozarządowych.

Zgodnie z § 146 ust. 1 pkt 4 Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” w ustawie lub innym akcie normatywnym formułuje się definicję danego określenia, jeżeli ze względu na dziedzinę regulowanych spraw istnieje potrzeba ustalenia nowego znaczenia danego określenia.

Zatem, mając na uwadze powyższe, w art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674, z późn. zm.) sformułowana została definicja organizacji pozarządowej na potrzeby tej ustawy. Jednocześnie zwracam uwagę, że w art. 2 ust. 1 pkt 23a oraz w art. 18 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia (...) nie zostało użyte sformułowanie „organizacja pozarządowa”, a zatem trudno zgodzić się ze stanowiskiem, że mamy tu do czynienia z chaosem terminologicznym. Po prostu, zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia (...) określone działania mogą być podejmowane przez organizacje, które statutowo zajmują się pewnym obszarem, np. pomocą charytatywną.

Jednocześnie zgadzam się ze stanowiskiem, że użyte w ustawie o promocji zatrudnienia (...) odwołania do działalności statutowej nie są literalnym odwzorowaniem sfer pożytku publicznego określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.). Nie jest jednak tak, że nie mieszczą się one w tych sferach (zwłaszcza przywołany przez RDPP dodawany w ustawie o promocji zatrudnienia (...) art. 62a ust. 3 wprost odnosi się do sfer pożytku publicznego wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 2 i pkt 32 ustawy o działalności pożytku publicznego (...)). Niemniej jednak, z uwagi na fakt, że do Ministra Pracy i Polityki Społecznej nie wpływały sygnały dotyczące wątpliwości w zakresie stosowania wymienionych przez RDPP przepisów, zaś założenia przyjęte przez Radę Ministrów nie zakładały ujednolicenia przedmiotowej terminologii, nie widzę konieczności wprowadzania zmian w tym zakresie. Jednocześnie informuję, że zgodnie z przepisami ustawy, do wykładni jej przepisów uprawniony jest Minister Pracy i Polityki Społecznej i kwestie te mogą zostać wyjaśnione właśnie w takim trybie.

Ad. 3

§ 2 pkt 3 dotyczący zlecenia części działań w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, w zakresie:

– *braku możliwości inicjowania programu przez partnerów: ośrodek pomocy społecznej i organizacje pozarządowe.*

Jest to zamierzony efekt, gdyż jednym z głównych założeń Programu Aktywizacja i Integracja było pozostawienie przywileju inicjowania Programu po stronie urzędów pracy, przy czym dopuszcza się możliwość podejmowania inicjatywy we współpracy z partnerem, jakim niewątpliwie jest ośrodek pomocy społecznej.

Przede wszystkim decydujący w tej kwestii jest fakt, że Program Aktywizacja i Integracja jest adresowany do osób bezrobotnych, będących klientami pomocy społecznej, zakwalifikowanych jako „oddalone od rynku pracy”. Owa kwalifikacja odbywa się w urzędzie pracy na etapie profilowania działań, które dokonywane jest w oparciu o narzędzie będące w dyspozycji urzędu pracy. Zatem organizacje pozarządowe nie dysponują wystarczającym zakresem informacji dotyczących osoby bezrobotnej, w szczególności dotyczących stopnia oddalenia takiej osoby od rynku pracy.

Znaczący jest również fakt, że Program Aktywizacja i Integracja w każdym przypadku jest współfinansowany, w mniejszej lub większej części, ze środków Funduszu Pracy, a zatem nie można powierzyć inicjatywy w rozpoczęciu takiego Programu instytucjom innym niż te, które będą ten Program finansowały. Należy podkreślić również, że uruchomienie Programu Aktywizacja i Integracja odbywa się po zaopiniowaniu go przez powiatową radę rynku pracy.

– ograniczenia organizacji, którym można zlecić zadanie do prowadzących działalność statutową na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym, zgodnie z przepisami o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Celem Programu Aktywizacja i Integracja jest aktywizacja zawodowa i społeczna bezrobotnych „oddalonych od rynku pracy”. Z uwagi na zakres proponowanych działań wskazanie organizacji, których działalność statutowa może przyczynić się do realizacji tego celu jest uzasadnione, gdyż swoim doświadczeniem gwarantują najbardziej fachową pomoc na rzecz osób zakwalifikowanych do Programu. Zatem o możliwości realizacji zadań w ramach Programu Aktywizacja i Integracja przesądza rodzaj prowadzonej działalności statutowej, nie zaś forma organizacyjna czy prawna.

– określenia możliwości zlecenia zadania organizacjom pozarządowym jedynie w przypadku niezawarcia porozumienia z ośrodkiem pomocy społecznej i pominięcie partnerstwa pomocy społecznej z organizacjami pozarządowymi [...].

Zwracam uwagę, że zapisy dotyczące Programu Aktywizacja i Integracja regulują zakres działań możliwych do podjęcia przez powiatowy urząd pracy w obszarze współpracy z ośrodkami pomocy społecznej lub organizacjami pozarządowymi. Przepisy, mające stwarzać możliwość podejmowania partnerskiej współpracy na linii ośrodki pomocy społecznej – organizacje pozarządowe, powinny znaleźć się w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.).

– ograniczenia zakresu działań realizowanych w zakresie integracji społecznej zarówno czasowo (do 2 miesięcy) jak i do trzech niesprecyzowanych, budzących wątpliwości interpretacyjne instrumentów aktywizacyjnych [...].

Odniesienie się do treści zgłoszonej uwagi wymaga przypomnienia, że wraz z wejściem w życie nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia (...) zmianie ulegną zasady obsługi osób bezrobotnych. Od momentu pojawienia się w urzędzie pracy, osoba bezrobotna prowadzona będzie przez doradcę klienta indywidualnego, którego zadaniem będzie stała opieka nad bezrobotnym, w szczególności określenie profilu pomocy, przygotowanie i nadzór nad realizacją indywidualnego planu działania (IPD), świadczenie podstawowych usług rynku pracy oraz ułatwianie dostępu do innych form pomocy określonych w ustawie.

Przy ustalaniu profilu pomocy dla bezrobotnego będą brane pod uwagę dwa czynniki: oddalenie bezrobotnego od rynku pracy oraz jego gotowość do powrotu na rynek pracy.

W ramach każdego profilu pomocy powiatowy urząd pracy stosować będzie odpowiednio dobrane do potrzeb bezrobotnego formy pomocy.

W przypadku profilu pomocy dla bezrobotnych oddalonych od rynku pracy (profil III) ustawodawca przewidział możliwość:

- skorzystania z działań realizowanych w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, po realizacji, którego będzie mógł zostać skierowany do zatrudnienia wspieranego u pracodawcy lub podjęcia pracy w spółdzielni socjalnej zakładanej przez osoby prawne;
- objęcia bezrobotnego działaniami aktywizacyjnymi zleconymi innym podmiotom;
- objęcia bezrobotnego programami specjalnymi oraz
- skorzystania, w uzasadnionych przypadkach, z poradnictwa zawodowego.

Po określeniu profilu pomocy doradca klienta wspólnie z osobą bezrobotną przygotowuje IPD, który jest schematem postępowania uwzględniającym m.in. działania podejmowane przez powiatowy urząd pracy w zakresie określonym ustawą, w tym działania realizowane w ramach Programu Aktywizacja i Integracja oraz działania podejmowane samodzielnie przez bezrobotnego.

Należy podkreślić, że działania w zakresie reintegracji społecznej nie należą do zadań realizowanych przez powiatowy urząd pracy, którego działalność skupia się przede wszystkim na aktywizacji zawodowej, dlatego też nie ma żadnej przesłanki, dla której Program Aktywizacja i Integracja miałby obejmować kwestie integracji społecznej w zakresie szerszym niż wynika to z konieczności przywrócenia osoby bezrobotnej na rynek pracy.

Kwestie dotyczące integracji społecznej znajdują się w gestii instytucji pomocy społecznej, natomiast podstawowym celem Programu Aktywizacja i Integracja jest przywrócenie osoby bezrobotnej na rynek pracy, nie zaś przezwyciężenie jej deficytów utrudniających funkcjonowanie społeczne. Zadanie to bez wątpienia może być realizowane w partnerstwie ośrodków pomocy społecznej z organizacjami pozarządowymi.

Program Aktywizacja i Integracja jest tylko jedną z kilku możliwości wsparcia, jakie otrzymać może bezrobotny „oddalony od rynku pracy” w ramach określonego dla niego profilu pomocy. Zatem błędnym jest założenie, że jest to program powszechny, tak więc zarzuty co do zbyt małej liczby form oddziaływania na beneficjentów tego Programu są zdecydowanie przedwczesne. Zaprojektowane formy działań w zakresie integracji społecznej stanowią katalog otwarty. Należy wskazać, że działania te są wykorzystywane przez instytucje pomocy społecznej w bieżącej pracy, a skuteczność i przydatność tych form pomocy, jako elementu Programu łącznie z programem aktywizacji, zostanie zweryfikowana dopiero po pewnym okresie funkcjonowania tego rozwiązania. Podkreślić należy, że w praktyce współpracy urzędów pracy i ośrodków pomocy społecznej jest wiele pozytywnych przykładów takiego współdziałania i tym motywowana jest zmiana mająca na celu systemowe uregulowanie zintegrowanego wsparcia, także przy udziale organizacji pozarządowych.

Program Aktywizacja i Integracja w wersji podstawowej będzie trwał 2 miesiące, jednakże ustawa wyraźnie wskazuje, że uczestnictwo bezrobotnego w Programie Aktywizacja i Integracja będzie mogło być wydłużone do 6 miesięcy.

W trakcie realizacji IPD, powiatowy urząd pracy na bieżąco będzie monitorować sytuację bezrobotnego i postępy w realizacji uzgodnionych działań i w zależności od osiągniętych efektów, sukcesywnie dostosowywać pomoc do zmieniających się potrzeb i możliwości bezrobotnego. Biorąc pod uwagę specyfikę i problemy bezrobotnych, dla których określono profil III, ustalony na realizację IPD czas wyniesie maksymalnie 720 dni (24 miesiące).

Należy zaznaczyć, że Program Aktywizacja i Integracja jest skierowany do wybranych grup osób i rolą urzędu pracy i ośrodka pomocy społecznej jest właściwie tę grupę wybrać – także pod kątem tego, czy większe szanse na zaktywizowanie danej osoby daje jej uczestnictwo w Programie Aktywizacja i Integracja, czy też uczestnictwo w projekcie finansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanym przez powiatowe centrum pomocy rodzinie czy ośrodek pomocy społecznej.

– niejasności odnośnie zasad finansowania działań zleconych organizacji w ramach Programu.

W przypadku, gdy powiatowy urząd pracy nie zawrze z ośrodkiem pomocy społecznej porozumienia o realizacji Programu, a może to wynikać z braku możliwości finansowych gminy co do finansowania działań w zakresie integracji społecznej, zaprojektowane przepisy umożliwiają urzędowi pracy zlecenie realizacji działań w zakresie integracji społecznej podmiotom prowadzącym działalność statutową na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym. Finansowanie zleconych działań odbywa się w tym przypadku w całości z Funduszu Pracy, a decyzja podejmowana jest przez powiatowy urząd pracy.

Ad. 4

§ 2 pkt 4 dotyczący zlecenia działań aktywizacyjnych agencjom zatrudnienia.

Treść projektowanego przepisu art. 66d ust. 1 nie odnosi się do formy prawnej instytucji, która będzie świadczyć działania aktywizacyjne, ale do kwestii posiadana przez podmiot statusu agencji zatrudnienia. Zatem organizacja pozarządowa może realizować działania aktywizacyjne w ramach zlecenia, o ile posiada określony status. Takie rozwiązanie,

zalecane przez Komisję Europejską i funkcjonujące na podobnych zasadach w wielu krajach UE, jest obecnie testowane w 3 regionach, gdzie w jednym osiągnięte już zostały zakładane wskaźniki realizacji, w dwóch pozostałych realizacja projektów trwa. Podkreślić należy, że w projekcie przyjęto powszechnie stosowany wariant szerszej interwencji, opartej na doświadczeniu agencji lub konsorcjum i wynagradzania za uzyskane rezultaty.

Dodatkowo należy też zaznaczyć, że na etapie uzgodnień projektu ustawy Urząd Zamówień Publicznych wskazał, że odesłanie w przepisie art. 66d ust. 1 projektu ustawy do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.) jest zbyteczne (superfluum). Ustawa – Prawo zamówień publicznych stanowi kompleksową regulację dotyczącą udzielania zamówień publicznych w Polsce. Jej przepisy pozwalają na wybór wykonawcy w sposób otwarty, obiektywny i uwzględniający zasady konkurencyjności postępowania. W związku z tym przywołane przepisy dotyczące zamówień publicznych zostały z ww. przepisu usunięte. Pomimo braku zapisu o zasadach i trybie zlecenia działań aktywizacyjnych – procedura wyboru wykonawcy działań aktywizacyjnych odbywać się będzie jedynie w oparciu o przepisy o zamówieniach publicznych.

Jednocześnie zgodnie z art. 2 pkt 11 ustawy – Prawo zamówień publicznych, podmiotem ubiegającym się o udzielanie zamówienia publicznego, składającym ofertę lub zawierającym umowę w sprawie zamówienia publicznego może być osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej. Zatem ww. przepis nie wyklucza ubiegania się o udzielanie zamówienia publicznego, w zakresie zlecenia działań aktywizacyjnych, agencji zatrudnienia posiadającej status organizacji pożytku publicznego i świadczącej usługi w ramach działalności statutowej. Agencja zatrudnienia będąca organizacją pożytku publicznego zobowiązana jest wówczas przedstawiać swoje przychody i koszty organizacji w rocznym sprawozdaniu merytorycznym z działalności organizacji pożytku publicznego – wg wzoru określonego w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie wzorów rocznego sprawozdania merytorycznego oraz rocznego uproszczonego sprawozdania merytorycznego z działalności organizacji pożytku publicznego (Dz. U. z 2013 r. poz. 234).

W związku z powyższym postawiona przez Radę teza o wyeliminowaniu organizacji pozarządowych prowadzonych w ramach działalności statutowej usługi z zakresu agencji zatrudnienia z możliwości uczestnictwa w zleceniu działań aktywizacyjnych jest nieuzasadniona.

Ad. 5

§ 2 pkt 5 dotyczący zapisów o klubach pracy.

W projekcie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw istotnie znajdują się przepisy uchylające wszystkie przepisy dotyczące usługi „pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy”, w tym przepisy dotyczące klubów pracy, tj. miejsc, w których realizowana jest ta usługa.

Należy jednak zauważyć, że ww. projekt ustawy wprowadza jednocześnie zmiany polegające na integracji dwóch usług świadczonych na rzecz bezrobotnych i poszukujących pracy: usługi „poradnictwo zawodowe i informacja zawodowa” oraz usługi „pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy” w jedną usługę „poradnictwo zawodowe”. Celem takiego rozwiązania jest bardziej elastyczne podejście do rozwiązywania problemów klientów i lepsze wykorzystanie potencjału kadrowego urzędów pracy.

Dlatego też nie przewiduje się możliwości dalszego merytorycznego czy organizacyjnego wspierania czy inicjowania tworzenia klubów pracy działających w powiatowych urzędach pracy czy klubów pracy tworzonych przez organizacje pozarządowe. Warto jednak pamiętać, że uchylenie ww. przepisów nie wyklucza możliwości włączania się samorządu powiatu w przedsięwzięcia związane z inicjowaniem tworzenia czy wspieraniem klubów pracy w organizacjach pozarządowych. Moim zdaniem takie kluby pracy tworzą świetną infrastrukturę dla realizacji w przyszłości Programu Aktywizacja i Integracja jako stałego elementu lokalnej polityki rynku pracy.

Jednocześnie należy zauważyć, że przepisy dotyczące wspierania tworzenia akademickich biur karier, które obecnie znajdują się w artykule ustawy dotyczącym usługi „pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy” nie zostaną uchylone przepisami ww. projektu, gdyż nie są związane z ww. usługą.

Ad. 6

§ 3 dotyczący ograniczenia zapisów antydyskryminacyjnych w projekcie ustawy.

Przede wszystkim należy zauważyć, że nowelizacja ustawy nie wprowadza żadnych ograniczeń w katalogu przesłanek antydyskryminacyjnych zawartych w ustawie o promocji zatrudnienia (...), zaś biorąc pod uwagę dotychczasowe stosowanie tych przepisów zakres ochrony przeciwko dyskryminacji z przyczyn określonych w ustawie o promocji zatrudnienia (...) jest w mojej opinii wystarczający.

Ustawa o promocji zatrudnienia (...) w art. 2a wyraźnie określa, że przepisy ustawy chronią przestrzeganie zasady równego traktowania w dostępie i korzystaniu z usług rynku pracy oraz instrumentów rynku pracy bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Mając na uwadze powyższe, szczegółowe przepisy ustawy zawierają zakaz dyskryminacji w zakresie:

- ustalania kryteriów wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców,
- zasad działalności agencji zatrudnienia,
- prowadzenia pośrednictwa pracy,
- przyjmowania ofert pracy zgłaszanych przez pracodawców,
- poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej,
- kierowania i korzystania ze szkoleń.

Jednocześnie zgodnie z art. 2b ustawy do postępowań o naruszenie zasady równego traktowania stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania, która w art. 4 pkt 4 lit. a wyraźnie wskazuje, że ustawę tą stosuje się w zakresie dostępu i warunków korzystania z instrumentów rynku pracy i usług rynku pracy określonych w ustawie o promocji zatrudnienia (...) oferowanych przez instytucje rynku pracy oraz instrumentów rynku pracy i usług rynku pracy oferowanych przez inne podmioty działające na rzecz zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich i przeciwdziałania bezrobociu.

Ponadto, ustawa o promocji zatrudnienia (...) zawiera również przepisy karne dotyczące postępowania w przypadku naruszenia zakazów dyskryminacji – art. 121 ust. 3 i art. 123.

Jednocześnie konieczne jest zwrócenie uwagi na odmienny zakres podmiotowy i przedmiotowy ustawy o promocji zatrudnienia (...) i ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.). Nie wydaje się zatem konieczne ujednolicanie brzmienia przepisów obu tych aktów prawnych w odniesieniu do zakazu dyskryminacji.

Ponadto, jak zostało to już wskazane w piśmie do Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania, z dnia 20 sierpnia 2013 r. znak: DRP-I-021-5-MB/13, postulowane przez Radę zmiany nie zostały ujęte w założeniach do projektu ustawy, a zatem nie mogły zostać wprowadzone w projekcie ustawy.

Mając na względzie powyższe, będę wdzięczny za przyjęcie przedstawionych wyjaśnień.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę przedstawione wyjaśnienia, które wskazują na nowe możliwości współpracy i inicjatyw na rzecz lokalnego rynku pracy przewidziane w przedmiotowej regulacji, jak również planowane nowe inicjatywy, przekazuję na Państwa ręce zaproszenie dla przedstawiciela Rady do uczestnictwa w posiedzeniach Naczelnej Rady Zatrudnienia. Wydaje się, że na etapie monitorowania wdrażanych rozwiązań oraz licznych działań bieżących, a także biorąc pod uwagę potrzebę wyjaśnienia lub interpretacji stosowanych przepisów i zasad, udział przedstawiciela Rady pomoże w rozwianiu wielu wątpliwości i uniknięciu nieporozumień. Ponadto, podkreślając, że celem zmian jest wyższa efektywność i skuteczność zatrudnieniowa, a metodą jest lepsze współdziałanie wszystkich instytucji rynku pracy proponuję, aby jedno z posiedzeń Naczelnej Rady Zatrudnienia mogło być poświęcone współpracy publicznych służb zatrudnienia z organizacjami pozarządowymi i doświadczeniom oraz inicjatywom organizacji pozarządowych w tym obszarze. Informacje na temat terminów i miejsca posiedzeń Naczelnej Rady Zatrudnienia będą przekazywane do Departamentu Pożytku Publicznego w MPiPS, zapewniającego obsługę RDPP.

2 wypracowanie

SEKRETARZ STANU
Jacek Męcina